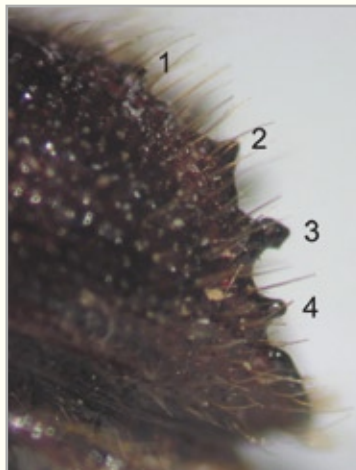

***Ips typographus* Heer**
Kornik drukarz

UE: II/B (a) 6.(e)
PL: 2/B A. 6.e)

Obraz żerowiska w korze świerka: widoczne chodniki macierzyste i larwalne; ząbki na ścięciu pokryw chrząszcza (widok z boku) oraz ścięcie pokryw z widocznym charakterystycznym tłustym, opalizującym połyskiem

Ips typographus Heer

Kornik drukarz

Rośliny żywicielskie: głównie świerk, sporadycznie: sosna, jodła i modrzew.

Rozmieszczenie geograficzne: Gatunek pospolity w Europie, Azji Płn. i Azji Mniejszej. W Polsce jeden z najpospolitszych gatunków korników występujących w kraju, notowany na całym obszarze.

Objawy występowania: Atakuje najchętniej drzewostany ponad 50-letnie, drzewa osłabione lub uszkodzone. Chodnik: komora godowa zwykle zagłębiona w korze, żerowisko podłużne, prawie niewidoczne na drewnie, 2 (czasem 3) chodniki macierzyste z otworami wentylacyjnymi; chodniki larwalne drążone prostopadle do chodników macierzystych w odstępach co 2 mm. Młode chrząszcze odbywają żer uzupełniający wygryzając wyraźnie widoczne w drewnie chodniki w kształcie poroży jelenia. Korony zaatakowanych drzew żółkną i czerwienieją latem, przedwcześnie tracą zielone igły. Na pniach widoczne wycieki żywicy, kora odpada w postaci łusek lub płatów. Wokół pnia często występuje pierścień białych trocinek.

Identyfikacja: Rójka chrząszczy odbywa się głównie w kwietniu i maju oraz w lipcu i sierpniu. W ciągu roku rozwijają się 1–2 pokolenia oraz generacje siostrzane. Zimuje najczęściej owad dojrzały, a niekiedy larwy i poczwarki. Gatunek poligamiczny. Chrząszcz długości 4,2–5,5 mm, ciało walcowate, krępe, barwy brunatnej lub brunatnoczarnej, lśniącej. Przedplecze trapezowate w zarysie. Ścięcie pokryw z tłustym, opalizującym połyskiem, na brzegach z każdej strony cztery ząbki, trzeci od góry największy, guziczkowato zgrubiały i spiczasty.

Termin lustracji i pobieranie prób: Przeglądać rośliny i drewno przez cały sezon wegetacyjny poszukując objawów występowania szkodnika i samych szkodników. Do analizy laboratoryjnej najlepiej przekazywać postaci dorosłe: żywe lub uśmiercone i zakonserwowane w odpowiedni sposób.